

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/399/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914206061
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6914206061.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudcov JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: S. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. L. XX/X, A., za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, zast. advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 3 188,77 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 20. 05. 2016 č. k. 10C/76/2016 - 107, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ō v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým uznesením zastavil konanie v dôsledku späťvzatia žaloby, žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vtedajšiemu vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy právneho zastúpenia vo výške 392,87 eur na účet splnomocneného právneho zástupcu a to za dva úkony právnej služby podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. (prevzatie veci a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej) a k tomu zodpovedajúci režijný paušál 2 krát 8,04 Eur, okrem toho jeden úkon právnej služby v rozsahu jednej polovice za vyjadrenie k odvolaniu, ktoré sa netýkalo veci samej a tomu zodpovedajúci paušál 8,39 Eur. Pretože vedľajší účastník bol platiteľom DPH, bola mu priznaná aj 25 % DPH z celej sumy podľa § 18 ods. 3 Vyhl. MS SR 655/2004 Z. z.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Žalobca namietal voči priznaným trovám vedľajšieho účastníka, ktoré označil za neúčelné, poukázal na to, že v tomto prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, pretože účelnosť trov právneho zastúpenia treba posudzovať pri každom úkone právnej služby samostatne. Nárok nemožno priznať, pokiaľ sa určité procesné podania nadbytočne opakujú bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Podania vedľajšieho účastníka sú abstraktné, všeobecné a bez znalosti prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania. V tomto smere poukázal na názor vyslovený NS SR v rozhodnutí zo dňa 24.03.2015 pod sp. zn. 7MCdo/15/2014. ako aj 6 NcDo/5/2013, ktoré podporujú tento jeho názor. Vyjadril presvedčenie, že Združenie na ochranu spotrebiteľa musí samé z podstaty svojej existencie byť schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, pretože jeho účelom je okrem iného aj kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícií vedľajšieho účastníka. Malo by preto mať základné materiálne aj personálne predpoklady na vykonávanie aktívnej činnosti v tejto oblasti. Poukazuje na oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, z ktorého je zrejmé, že pred týmto zaslaním oznámenia o vstupe nemá združenie žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade a len z označenia účastníkov

usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom nebol dôvodný a zbytočne navyšuje trovy konania. Zároveň poukázal na názory vyslovený Ústavným súdom SR v Náleze II ÚS 78/03 podľa ktorého nedochádza k porušeniu základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR najmä keď trovy konania nie sú účelne vynaložené a nie sú ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní označil za nadbytočné, účelové a ne hospodárne, preto navrhol zmeniť uznesenie v tomto výroku tak, že vedľajšiemu účastníkovi nebude priznaná náhrada trov konania. Súčasne uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

3. Vtedajší vedľajší účastník na strane žalovanej poslal k odvolaniu písomné vyjadrenie datované dňom 27. 06. 2016, doručené okresnému súdu 29. 06. 2016. Poukázal na zásadu, že pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia žaloby je nevyhnutné posudzovať zásadne len procesné kritéria úspechu, či neúspechu strán. Vstup vedľajšieho účastníka do konania naplnil svoj primárny účel, ochranu práv žalovaného. Poukázal na zjavnú príčinu súvislosť podaného písomného podania a následného späťvzatia žaloby žalobcom. Žalobca pritom nedosiahol v súdnom konaní to, čo od žalovaného požadoval a preto tento stav je potrebné považovať za jeho procesný neúspech. Argumentáciu žalobcu, ktorým upiera právo na náhradu trov právneho zastúpenia, označil za odporujúcu zákonu a princípom „rovnosti zbraní“. Hodnotil ju ako bezprecedentnú snahu dodávateľa o znefunkčnenie činnosti spotrebiteľského združenia. Práve žalobcu označil za toho, kto masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb v písomných podaniach za účelom obohatenia sa na úkor žalovaných, spravidla nemajetných spotrebiteľov. Argumentáciu žalobcu o tom, že z podstaty svojej existencie musí byť vedľajší účastník schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach označil za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Poukázal na dlhodobé efektívne výsledky činnosti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v súdnych konaniach. Poukázal na viacero rozhodnutí, ktoré priznali právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom a uplatniť za toto zastúpenie aj trovy právneho zastúpenia. Navrhol uznesenie okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a žalobcu zaviazat' na náhradu trov odvolacieho konania.

4. V priebehu odvolacieho konania nadobudol účinnosť nový procesný predpis Zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý už nepozná inštitút vedľajšieho účastníctva. V dôsledku toho navrhol právny zástupca Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, aby súd s touto právnickou osobou konal pod novým procesným označením ako osobitný subjekt konania podľa § 95 ods.1 CSP. Vyjadril názor, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred nadobudnutím účinnosti CSP musia byť zachované v záujme ochrany práv účastníkov, ale aj v záujme určitosti procesných vzťahov. Navrhol pribrať toto združenie do konania podľa § 95 ods.1 CSP.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario. Napadnuté uznesenie okresného súdu s poukazom na ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne a správne odôvodnené.

6. Súčasne odvolací súd, ktorý vzhľadom na prechodné ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. - § 470 v konaní pokračuje podľa novej právnej úpravy avšak s tým, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní boli urobené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona zostávajú zachované, konštatuje, že je príslušným súdom na rozhodnutie o trovách vtedajšieho vedľajšieho účastníka. Odvolací súd však toto občianske združenie nepribral do konania ako osobitný subjekt podľa § 95 ods. 1 CSP, pretože na takéto postupy nie sú naplnené zákonné predpoklady. Pretože však v predmetnom konaní bolo podané odvolanie za účinnosti predchádzajúcej procesnej normy a účinky odvolania zostávajú zachované, musí odvolací súd dokončiť odvolacie konanie aj o trovách tohto subjektu a to aj s prihliadnutím na základné princípy Civilného sporového poriadku konkrétne vyjadreného v čl. 2 Zák. č. 160/2015 Z. z., teda najmä princíp zachovania právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, že spor bude rozhodnutý spravodlivo.

7. Odvolací súd tak preskúmal napadnuté uznesenie okresného ako aj dôvody podaného odvolania a konštatuje, že s týmito dôvodmi sa nestotožňuje. Je bez akýchkoľvek pochybností, že Občianske združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS legitímne vstúpilo do konania v predmetnej spotrebiteľskej veci a jeho právo dať sa v konaní zastúpiť splnomocneným advokátom vyplýva okrem iného aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého „každý má právo na právnu pomoc v konaní pred

súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom“. Dôvodom, pre ktorý by trovy právneho zastúpenia nemohli byť priznané, by bola preukázaná skutočná neúčelnosť týchto trov. Za túto neúčelnosť však nemožno považovať postavenie a pôsobnosť občianskeho združenia založeného za účelom ochrany práv spotrebiteľov. Takáto obrana by mohla obstať napr. v prípade, keby poskytnutá právna služba, písomné podanie týkajúce sa veci samej, bola vyslovene všeobecná, bez súvislosti s konkrétnou prejednávanou vecou (keď aj takéto podania sa v sporoch medzi dodávateľom a spotrebiteľom, v ktorých vystupoval vedľajší účastník, teda subjekt založený za účelom ochrany spotrebiteľa v niektorých prípadoch vyskytli). Aj z tohto dôvodu odvolací súd posúdil písomné podanie vedľajšieho účastníka, ktoré podal vo veci samej a to vyjadrenie zo dňa 09.12.2014 doručené okresnému súdu dňa 11.12.2014 (na č. l. 29 až 33 spisu), pričom konštatuje, že uvedené vyjadrenie reaguje na vec samú s poukazom na príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, Zákona o spotrebiteľských úveroch (č. 129/2010 Z. z.), vysvetlil, prečo má byť poskytnutý úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov, najmä v bode II vzniesol námietku premlčania, pričom s poukazom na predložené dôkazy túto námietku aj konkretizoval. Za takéhoto stavu preto odvolací súd nesúhlasí s tvrdením žalobcu o neúčelnosti trov právneho zastúpenia vtedajšieho účastníka.

8. Odvolací súd teda uzatvára, že okresný súd správne rozhodol, keď priznal v čase svojho rozhodovania vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia v plnej výške tak, ako to vyčíslil v napadnutom uznesení, je nesporné, že vedľajší účastník vystupoval a konal v súdnom spore legitímne, vystupoval na strane úspešnej žalovanej, mal teda právo na náhradu trov konania v súlade so zákonnou úpravou v tom čase § 142 ods. 1 OSP keď aj odvolací súd po preskúmaní úkonov, ktoré tento vedľajší účastník v konaní urobil, dospel k záveru, že tieto spĺňali zákonnú podmienku účelnosti vyžadovanú v ust. § 142 ods.1 OSP. Odvolací súd tak s poukazom na ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolaním napadnutý výrok o trovách dovtedajšieho vedľajšieho účastníka na strane žalovanej potvrdil ako vecne správny a správne odôvodnený.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396, § 251, 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pretože jej preukázateľne žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli. Pokiaľ aj vedľajší účastník vystupujúci v čase podania odvolania a podania vyjadrenia k odvolaniu uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, odvolací súd mu túto náhradu trov nepriznal, pretože od 01.07.2016 už dovtedajší vedľajší účastník stratil svoje procesné postavenie v tejto veci a podľa Civilného sporového poriadku Zák. č. 160/2015 Z. z. súd priznáva náhradu trov konania strane sporu (§ 255 ods. 1).

10. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).